

ikke nytte, at man vil prøve paa at lave en særlig Politik paa den Anmærkning, for det fører saamænd ikke til noget, men i Mangel af bedre Havelse har man naturligvis grebet det, og det kan vel ogsaa benyttes en ganske kort Tid. Der har været sagt, at det var Indledningen til en ny Statsskik. Det skulde være en ny Statsskik, at Folketinget og Ministeren enedes om en Anmærkning paa Finansloven, der gør det muligt, at der bliver foretaget Forsøg paa at indføre Økonomi paa disse Omraader. Det skulde være en ny Statsskik, det, som dette Folketing og de Modstandere af Anmærkningen, der optræde i Dag, selv have stemt for for tre Aar siden og anbefalet Tinget at stemme for gennem deres stiltiende Indstilling til Tinget — en stiltiende Indstilling er jo den stærkeste, der overhovedet kan gøres, idet man ikke har fundet det Umagen værd overhovedet at ytre den mindste Tvivl om, hvad der er foreslaaet! Man siger, at dette er noget, som gaar i Retning af, at Folketinget skal erklære sig selv umyndigt, det kan, siger man, en Mand naturligvis gøre, men det er noget, man stærkt maa modsætte sig. Naa, det kan en Mand nu vist for Resten slet ikke gøre, han kan vist ikke selv erklære sig umyndig, men der er heller ikke her Tale om, at Folketinget skal erklære sig umyndigt. Folketinget beholder i Virkeligheden sin Myndighed saa fuldt ud, at det Aar efter Aar kan tale med Ministeren om de Resultater, der komme ud af, hvad det her har stemt for, ligesom det nu Aar efter Aar af Statsregnskabet kan se, hvad der sker paa Marineministeriets Budget.

Ja, jeg kunde for saa vidt godt fortsætte med forskellige Bemærkninger om den Stilling, de Herrer have indtaget, men jeg vil dog se, om jeg ikke kan benytte Tiden til at komme igennem, hvad der er fremført. Jeg har ikke meget at sige om Ændringsforslagene til Forbedring af Arbejdernes, Politibetjentenes og Hornblæsernes Lønninger. Jeg er i Virkeligheden i Henseende til Realiteten enig med de ærede Medlemmer, som have talt for disse Lønninger. Jeg finder ikke, det er rimeligt, at Staten har lavere Lønninger overfor sine underordnede end andre Arbejdsgivere her i Landet, jeg finder, at Arbejderen er sin Løn værd, og naar Tiden fører det med sig, at der er Lønningsstigning, maa Staten ogsaa følge med. Derfor har jeg været meget ivrig for at faa disse Lønninger førte igennem, som

vare foreslaaede af min Forgænger. Der-til kommer, hvad jeg ogsaa har bemærket, at naar min Forgænger, som var Minister i et Ministerium, som havde dette Tings Flertals Tilslutning, havde foreslaaet disse Lønninger, kunde disse Smaafolk jo ikke tænke andet, end at de ogsaa fik dem, og saa er det urigtigt, at man forkaster dem, fordi det vækker daarligt Sindelag og i Virkeligheden sætter ondt Blod, og det ikke uden Grund. Derfor er jeg glad ved, at Flertallet har tiltraadt disse Forslag, og jeg kan ikke finde, at dette Spørgsmaal, at man kun vilde tiltræde dem, for saa vidt man kunde faa Nedsættelse paa andre Punkter, i Virkeligheden er et Spørgsmaal om en Realitet. Thi vilde man have Nedsættelse paa andre Punkter for disse Forhøjelser her, vilde det føre til, at man i Virkeligheden ikke fik Sagen ført igennem. Jeg kan ikke skaffe Nedsættelser paa andre Punkter med den Lovgivning, vi nu have. Den Stilling: ikke at ville gaa med uden Nedsættelser paa andre Punkter, finder jeg ganske uholdbar og urimelig.

Under Nr. 134 er der af et Mindretal, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (Harald Jensen), stillet Forslag om at forhøje Tilskuddet til Understøttelse til Maskinister med 5,000 Kr. Det er en Sag, der i og for sig har min Sympati. Naar der er en Trang til en Forhøjelse, bør vi ogsaa have denne Forhøjelse, men jeg skal dog nævne, hvorledes Sagen stiller sig. I 1894 blev der givet 6,000 Kr. til Understøttelse af Maskinister. Aaret efter blev Summen forhøjet med 3,000 Kr. I 1897 blev den atter forhøjet med 5,000 Kr., i 1901 med 6,000 Kr., i 1902—03 med 5,000 Kr. og i 1903—04 atter med 5,000 Kr., saaledes at vi nu ere naaede op til 30,000 Kr., og det er kun et Aar siden, at Forhøjelse har fundet Sted. Det viser sig ogsaa, at Understøttelserne til Maskinister sidste Aar have været højere end det næstforegaaende Aar, saaledes at der i Virkeligheden i Øjeblikket gives højere Understøttelser end i Fjor og i Forfjor. Derfor er der efter min Mening ikke stor Grund til nu at komme og foreslaa 5,000 Kr. mere, medmindre man vil have Forhøjelserne højere op, hvad jeg i og for sig ikke har saa meget imod, thi Understøttelserne ere ikke store, det vil jeg indrømme. Der har dog i det sidste Aarstid i Virkeligheden været en lille Standsning i Tilgangen af Maskinister.